62386/02/18 א

ת"צ _____

בבית המשפט המחוזי
בנצרת

בעניין: **חנן בן עמרם ת.ז. 032069403**

ע"י ב"כ עוה"ד גולן נפתלי
משדרות ארלוזורוב 25, ת.ד. 2354, עפולה 1828010
טל: 04-8391444 פקס: 153-48391444
דוא"ל: Office@Golann-Law.co.il

התובע

- נ ג ד -

מחלבות גד (שיווק - 1992) בע"מ, ח.פ. 511749574
מרח' הסוללים 7, בת ים

הנתבעת

מהות התביעה: יצוגית, כספית, צו עשה
סכום התביעה: 215 ₪ לתובע ולכל אחד מחברי הקבוצה (מוערך ב -6,450,000 ₪, לכלל חברי הקבוצה)

תובענה ייצוגית

1. מבוא

א. עניינו של כתב התביעה, שאישורו כתובענה ייצוגית מבוקש, בהטעיה חמורה של הנתבעת את התובע ואת שאר חברי הקבוצה, אשר רכשו וממשיכים לרכוש **גבינה "צפתית" תוצרת הנתבעת (להלן – המוצר)**, המשווק ע"י הנתבעת כ"ללא מלח", תאור מטעה, העומד בניגוד לחוק ולתקן המחייב, שמטרתו להציג מוצר זה כבעל יתרונות בריאותיים, בהשוואה למוצרים מקבילים ולהגדיל את מכירותיה.

ב. כתוצאה מכך, מוטעים הצרכנים לרכוש ולצרוך את המוצר, במקום מוצרים שאינם מתיימרים להיות ללא מלח ובריאותיים יותר, כמוצר דנן או מוצרים אחרים מופחתי מלח יותר ממוצר הנתבעת **ובנוסף** לנזקים הכספיים הנ"ל, נגרמת לצרכנים פגיעה באוטונומיה, וביכולתם לקבל החלטות צרכניות מושכלות על פי העדפותיהם האישיות וכן עוגמת הנפש רבה, משמסתבר להם כי ברכישתם את המוצר, הוטעו ע"י הנתבעת, ולא תרמו לבריאותם ו/או לא תרמו להם יותר ממוצרים דומים.

ג. מטרתה של התובענה, להביא להפסקת הטעיית הצרכנים ולפצותם על הנזקים, הממוניים והלא ממוניים, שנגרמו בעטייה.

2. <u>הצדדים</u>

א. התובע, אזרח ישראל ועו"ד בעיסוקו, רכש את המוצר דנא, המיוצר ע"י הנתבעת.

ב. הנתבעת, הינה חברה רשומה לפי חוקי מדינת ישראל, המפעילה, כמצויין באתר הבית שלה[1], את המחלבה הרביעית בגודלה בארץ והעוסקת בייצור מוצרי חלב ובכללם גבינות, יוגורטים ומעדני חלב ו"גבינה צפתית ללא מלח".

את מוצריה, משווקת הנתבעת לצרכניה באמצעות מכולות, חנויות וסניפי רשתות המזון הגדולות המצויים בכל רחבי הארץ, ובהן רמי לוי, שופרסל ועוד.

3. <u>הטיעון המשפטי</u>

א. **חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981** (להלן – חוק הגנת הצרכן), קובע בסעיף 2, שכותרתו "**איסור הטעיה**", כי:

> **א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:**
>
> **(1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;...**
>
> **(4) השימוש שניתן לעשות בנכס או בשירות, התועלת שניתן להפיק מהם והסיכונים הכרוכים בהם;....**
>
> **(11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, למיפרט או לדגם;....**
>
> **(14) חוות דעת מקצועית או תוצאות של בדיקה שניתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוצאות השימוש בהם, והסיכונים הכרוכים בהם;...**
>
> **ב) לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות.**

ב. סעיף 3 (ב) לחוק הגנת הצרכן, שכותרתו איסור ניצול מצוקת הצרכן, קובע, כי:

> **(ב) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה, או בכל דרך אחרת, שיש בו ניצול מצוקתו של הצרכן, בורותו, או הפעלת השפעה בלתי הוגנת עליו, הכל כדי לקשור עסקה בתנאים בלתי מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורה העולה על התמורה המקובלת.**

---

[1] https://www.gad-dairy.co.il/%D7%9E%D7%97%D7%9C%D7%91%D7%94-%D7%A7%D7%98%D7%A0%D7%94-/%D7%92%D7%93%D7%95%D7%9C%D7%94

ג. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן שכותרתו "**חובת גילוי לצרכן**", קובע בין היתר, כי:

4. (א) עוסק חייב לגלות לצרכן –

(1) כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס;

(2) כל תכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש רגיל או טיפול רגיל;

(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת; אולם תהא זו הגנה לעוסק אם הוכיח כי הפגם, האיכות או התכונה או הפרט המהותי בנכס היו ידועים לצרכן.

ד. וסעיף 6 לחוק הגנת הצרכן שכותרתו, "**אחריות להטעיה באריזה**" קובע כי:

6. (א) היתה הטעיה בעיצוב הנכס או באריזתו, על גבי האריזה או במצורף לה, יראו גם את היצרן, היבואן, האורז והמעצב כמפירים את הוראות סעיף 2.

(ב) בתובענה בשל עוולה לפי סעיף זה תהא ליצרן, ליבואן, לאורז ולמעצב הגנה אם הוכיח שלא הוא אחראי להטעיה אלא פלוני שנקב בשמו ובמענו.

ה. **תקן ישראלי ת"י 1145** (להלן – **התקן**), העוסק בדרישות לסימון מזון ארוז מראש, המיועד למכירה קמעונית, קובע בין היתר, כי משמעות כינוי מוצר מזון כ"ללא מלח" – **<u>הינה כי המוצר מטבעו אינו מכיל את הרכיב ובמקרה זה, הערך המקסימלי המותר של נתרן, הינו 5 מ"ג ל- 100 (טבלה ב. 1 לתקן).</u>**

צילום התקן, מצורף **כנספח ב'**, לתובענה.

ו. בדונו במקרה אחר של הטעיית צרכנים, פסק בית המשפט המחוזי בתל אביב (כב' השופט בנימיני) [2], כי:

...על פי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן די בהטעיה על דרך של מחדל, ובענייננו מדובר, לכאורה, בהעדר גילוי נאות לצרכן בנוגע להעדרו של תו-תקן למזגן המשווק, דבר שהוא מהותי מבחינת הצרכן. לענין זה אין צורך לדעת מה ידע כל צרכן, שהרי הטענה היא שהוא לא יכול היה לדעת על העדר תקן למזגנים נשוא הבקשה, הואיל ותדיראן נמנעה מלהודיע לצרכנים על כך שהמזגנים אינם נושאים תו-תקן. החזקה היא כי הצרכן נותן אמון בעוסק, ולכן לא ניתן להטיל על הצרכן את הנטל לברר האם המוצר שרכש עונה על דרישות החוק או התקן (ראה: דנ"א 5712/01 הנ"ל בענין ברזני, פסקה 2 לפסק דינה של כב' השופטת ד. דורנר). כך גם יתכן כי צריך לצאת מתוך הנחה, כאשר הוכח לכאורה שעוסק הציג מצג מטעה, שהצרכן נחשף למצג ופעל על פיו (דברי כב' השופטת ט. שטרסברג-כהן בדנ"א 5712/01 הנ"ל בענין ברזני, פסקה 15, ודברי כב' השופט א. מצא באותו ענין בפסקה 14 לפסק דינו). כל אלו

[2] **בשא (ת"א) 1895/05 אמיר שהי שאול נ' תדיראן מוצרי צריכה בע"מ** (פורסם בנבו)

מספיקים לשלב של אישור התובענה הייצוגית, שבה נבדקת עילת התביעה במישור הלכאורי בלבד, כאשר ברור לחלוטין שלא ניתן יהיה לפסוק פיצוי בהעדר הוכחה לנזק הנובע מן ההטעייה המיוחסת לתדיראן (ראה סעיף 37 לעיל).

4. <u>נסיבות עניינו</u>

א. במסגרת גלישה באתר הנתבעת[3], ונחשף למוצר נשוא התובענה דנא, המתואר כ"ללא מלח", כפי שגם עולה ובמודגש, מצילום אריזתו, המופיע בפרסום.

צילום הפרסום, מצורף **<u>כנספח ג'</u>**, לתובענה.

ב. התובע רכש את המוצר, וזאת על רקע הצגתו ופרסומו, כמוצר "ללא מלח" ולפיכך, כבעל יתרון בריאותי. כל זאת, מתוך העדפה לצרוך מוצר זה על פני מוצר המכיל מלח, עקב יתרונות בריאותיים, ואף אם עלות מוצרים מסוג זה גבוהה יותר.

ג. ואולם עת צרך התובע מהמוצר לאחר רכישתו, עיין עיון מעמיק בכיתוב שעל אריזת המוצר, וגילה לאכזבתו הרבה, כי ההבטחה כי המוצר הינו "ללא מלח", המופיעות באותיות של קידוש לבנה ובהבלטה בפרסומי הנתבעת ועל האריזה, הינן מטעות וכי כמצויין בערכים התזונתיים באתר, כי המוצר מכיל גם מכיל מלח (נתרן) ובכמות של 30 מ"ג ל -100 גרם מוצר. כפי שהתברר לו בבירור עם בא כוחו, על פי התקן, מוצר המסומן כ"ללא מלח", יכול להכיל, **<u>לכל היותר, 5 מ"ג נתרן ל- 100 גרם מוצר</u>**.

צילום המוצר שנרכש והקבלה, מצורף **<u>כנספח ד'</u>**, לתובענה.

ד. נקל לשער את אכזבתו, כעסו ועוגמת הנפש הרבה של התובע, עת התגלה לו בדיעבד, כי הוטעה על ידי הנתבעת וכי המוצר אותו רכש בסוברו כי הינו אכן "ללא מלח" כהגדרתו על פי הסטנדרט המחייב, אינו כזה וכי הוא מכיל למעשה מלח **בכמות הגדולה פי שישה !!**, מהכמות המותרת, המאפשרת סימונו ושיווקו, כ"ללא מלח"[4]. משהבין את ההטעיה, התובע לא רצה לצרוך עוד מהמוצר, והשליך את יתר תכולת המוצר לאשפה.

5. <u>הקבוצה וסכום התביעה</u>

א. לצורך תביעה זו, נכללים ב"קבוצה":

כלל רוכשי גבינה "צפתית ללא מלח" מתוצרת הנתבעת,2, אשר רכשו את המוצר בהסתמך על ההצהרות המופיעות על אריזתו ו/או בפרסומים, בעניין היותו "ללא מלח".

---

[3] https://www.gad-dairy.co.il/cheeses/%D7%A6%D7%A4%D7%AA%D7%99%D7%AA-%D7%9C%D7%9C%D7%90-%D7%9E%D7%9C%D7%97/

[4] יוער כי הכיתוב "ללא מלח" בוצע באופן מודגש ולא בגודל אותיות של עד 1/3 מגודל אותיות השם, למרות הוראות תקן 1145 בעניין זה.

ב. נזקו הממוני של התובע שהפיצוי בגינו נתבע במסגרת התובענה, עומד על סך של 15 ₪, המהווה את מחיר המוצר, אותו לא היה רוכש לו היה יודע את העובדות לאשורן ובכלל זה, העובדה שהנתבעת מפרה את החוק והתקן, בסמנה את המוצר כ"ללא מלח", על אף שאינו עומד בדרישות הקבועות בתקן לסימון / כינוי זה.

כמו כן, נתבע פיצוי בסך של 200 ש"ח, בגין פגיעה באוטונומיה של התובע, ביכולת לקבל החלטות צרכניות מושכלות על פי העדפותיו האישיות וכן עוגמת הנפש הרבה כתוצאה מהטעייתו.

ג. התובע מעריך את מספר חברי הקבוצה ב- 30,000 צרכנים (הערכה על הצד הנמוך), אשר רכשו את המוצר בהתבסס על המצגים המטעים מצד הנתבעת, כמפורט לעיל ולפיכך סכום התביעה המשוער עומד על סך של 6,450,000 ₪ (30,000 X).

ד. מאחר ואין בידי התובע מידע באשר להיקף המדויק של צרכני המוצר, המשווק ע"י הנתבעת, לצורך עריכת אומדן הפיצוי הנתבע, לכלל חברי הקבוצה. מידע המצוי בידי הנתבעת וניתן יהיה לבררו על נקלה, לאחר אישור התובענה כייצוגית וניהול ההליכים לגופו של ענין - מבוקש סעד של פסיקת פיצוי, בגין הנזקים הממוניים והלא ממוניים, לכל אחד מחברי הקבוצה, בהתאם לסעיף 20 לחוק התובענות [5], וזאת בהתחשב בנתונים והשיקולים הבאים:

1) אופי ההטעיה.
2) כמות הצרכנים שהוטעו ורכשו את מוצר הנתבעת, נשוא תובענה זו.
3) אי נקיטת כל הצעדים המתבקשים למניעת ההטעיה ע"י הנתבעת.
4) הגשמת מטרת החקיקה ובראשה, החוק להגנת הצרכן והתקן.
5) הצורך לפסוק פיצוי הולם ומרתיע, על מנת להפוך את ההטעיה לבלתי משתלמת, כלכלית.

ה. סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי:

(א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, כולה או חלקה, רשאי הוא במסגרת החלטתו על מתן פיצוי כספי <u>או סעד אחר</u> לחברי הקבוצה להורות, בין השאר, הוראה כמפורט להלן, לפי הענין, ...

(ג) מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות הענין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן <u>כל סעד אחר</u> לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות הענין (ההדגשות הוספו).

ו. כן מוצע כי בית המשפט הנכבד יקבע לתובע גמול בסך המהווה 4% מהסכום התביעה כאמור בס"ק ג. לעיל, וכן שכר טרחת עורך דין בסך המהווה 16% מסכום התביעה.

---

[5] ראה עא 8037/06 שי ברזילי נ' פרינייר (חדש 1987) בע"מ (פורסם בנבו) פיסקה 103

ז. התובע עותר גם לסעד של **צו עשה**, המחייב את הנתבעת לנקוט בכל הצעדים שיביאו להפסקה המוחלטת של הטעיית צרכני המוצר.

6. עילות התביעה של התובע

הפרת חובה חקוקה

א. סעיף 63 לפקודת הנזיקין, קובע כי:

(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני.

ב. בענייננו, הפרה הנתבעת את הוראות סעיפים 2, 3, 4 ו- 6 לחוק הגנת הצרכן ותקן ישראלי ת"י 1145, בהציגן את המוצר, על אריזתו ובפרסומיהן, כ"ללא מלח", הצגה המהווה בדרך בה בוצעה, הטעייה ומעמידה לתובע עילת תביעה לפיצוי בגינה, על פי סעיף 31 לחוק.

ג. השבה מכח דיני עשיית עושר ולא במשפט

סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979 (להלן – חוק עשיית עושר) עוסק בחובת ההשבה ולפיו:

(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

בענייננו, על הנתבעת להשיב לתובע, את מחיר המוצר שקיבלו שלא כדין, עקב ההטעיה שפורטה לעיל.

ד. פקודת הנזיקין (נוסח חדש), מכירה גם בנזק של "**אובדן נוחות**", כפי שנקבע בסעיף 2 לפקודה:

'נזק' - אובדן חיים, אבדן נכס, נוחות, רווחה גופנית או שם-טוב, או חיסור מהם, וכל אבדן או חיסור כיוצאים באלה;

דהיינו, גם אובדן נוחות הוא נזק, ולעניינו סבל התובע, מפגיעה באוטונומיה וביכולתו לקבל החלטות צרכניות מושכלות על פי העדפותיו האישיות. כן נגרמה לתובע עוגמת נפש רבה, משהסתבר לו דבר הטעייתו ע"י הנתבעת.

ראה בענין זה גם **ע"א 1338/97 תנובה נ' ראבי, תק-על 2003(2) 1522**, שם נדונה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בגין הפרת חוק הגנת הצרכן, תשמ"א-1981. בית המשפט העליון פסק, בדעת רוב (כב' השופטת מ. נאור אליה הצטרף כב' המשנה לנשיא ש. לוין), כי אמנם נדרש קיומו של נזק בר-פיצוי לשם גיבושה של עילת תביעה לפי חוק הגנת הצרכן, וכי אדם שלא נגרם לו נזק, אינו יכול להיות תובע מייצג. אולם, **נזק בר-פיצוי, איננו רק נזק ממוני, אלא שהוא כולל גם "תחושות שליליות ותחושות של גועל", וכן "פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גוף", אשר זכאי לקבוע מה יכנס לפיו ולגופו וממה ימנע. כך גם ציטט בית המשפט, פסיקה לפיה נזק בר פיצוי, כולל גם "פגיעה בנוחות גופנית, סבל ופחד, גם אם אין להם כל ביטוי פיזי, וגם אם אין הם מתלווים לפגיעה פיזית כלשהי", וכן "נזק מוראלי ועגמת נפש"** (פסקה 10 לפסק דינה של כב' השופטת נאור).

וכן ראה פסק דינו של בית המשפט העליון [6], לפיו:

"מאחר שככל שבפגיעה באוטונומיה עסקינן, הרי שבכגון דא: "פטורים המערערים מלהוכיח את הקשר הסיבתי במובן של 'סיבתיות ההחלטה', קרי, האם הם היו נמנעים מלרכוש את המוצא אילולא ההטעיה". עיינו: דברי חברי, השופט י' עמית, ב-ע"א 4333/11 סלומון נ' גורי [פורסם בנבו] (12.3.2014) (להלן: עניין סלומון), בפיסקה 27. ... ועיינו גם: יובל פרוקצ'יה ואלון קלמנט, "הסתמכות, קשר סיבתי ונזק בתובענות ייצוגיות בגין הטעיה צרכנית", עיוני משפט לז(1) 7 (התשע"ד-2014) (להלן: פרוקצ'יה וקלמנט), הגורסים כי הדרישה להוכחת הסתמכות כתנאי הכרחי לקבלת פיצוי איננה רצויה בכל המקרים, משום שהיא עשויה להוביל, לעיתים, להרתעת-חסר של המציג, ואף תאפשר לו להתעשר על חשבון צרכניו באופן בלתי-צודק). ....

לענין הפגיעה באוטונומיה מסוג זה – די לדעתי, בקיומו של חשש (ראו והשוו: עניין תנובה 2, בפיסקה 31 והאסמכתאות שם; וכן: בש"א (מחוזי ת"א) 1895/05 אמיר שחי שאול נ' תדיראן מוצרי צריכה בע"מ [פורסם בנבו] (14.2.2008), בו אושרה תובענה כייצוגית נוכח העובדה שהנתבעת שם הציגה מזגנים כנושאי תו תקן, למרות שלא ניתן להם כזה. באותו עניין נקבע כי היעדר התקן – יש בו נזק לצרכן שאיננו מעוניין לרכוש מוצר שאיננו עומד בתקן, וכי נזק זה מתבטא, בין היתר, בעוגמת נפש ובחשש שמא המוצר איננו בטיחותי. בית המשפט המחוזי הנכבד קבע שם כי די בכך כדי למלא אחר הדרישה להוכחת נזק לכאורה וקיומו של קשר סיבתי, אישי וקבוצתי, בין ההטעיה לבין הנזק. עוד נקבע שם כי "בעניין זה לא ניתן לכאורה להסתמך על

[6] עא 8037/06 שי ברזילי נ' פריניר (הדס 1987) בע"מ, מיום 4.9.14 (פורסם בנבו)

ממצאים בדיעבד, לאחר סידרה של בדיקות, או על היתר לתו-תקן הנוגע לדגם שונה" (התיק באותו עניין הסתיים בסופו של דבר בפשרה, שהתבססה על הסדר שהוצע על-ידי בית משפט זה – ראו: רע"א 2362/08 תדיראן מוצרי צריכה בע"מ נ' אמיר שהי שאול [פורסם בנבו] (14.12.2011) .....

למען הסר ספק אבהיר בסיום תת-פרק זה כי אין להבין מדברי שלעיל כי אין מקום להכיר ב"פגיעה באוטונומיה", כנזק בר-פיצוי, בכל מצב שבו הטענה בדבר שלילת כוח הבחירה של הצרכן מתייחסת לעצם הרכישה של מוצר, בעקבות אי-הגילוי, או ההטעיה מצד העוסק, כאשר התחושות השליליות הנובעות מאותה פגיעה נוגעות רק לכעס ולאובדן האמון בעוסק בעקבות התנהלותו העולתית. דעתי היא כי הכרה בפגיעה כאמור היא, אמנם, אפשרית – אולם רק במקרים חריגים, למשל: כאשר בעקבות ההטעיה נמנעה מהצרכן אפשרות מעשית לרכוש מוצר חליפי.

כהשלמה לקביעות הנ"ל, ומבלי לטעת מסמרות בדבר, אני מוצא לנכון להפנות כאן גם לדברים הבאים, מתוך מאמרם של פרוקצ'יה וקלמנט, המאירים פן נוסף של הנזק הממוני הנובע מקיומה של "הטעיה צרכנית" במקרה קרוב לזה שבענייננו (המתקיים, לגישתם, אף ללא הסתמכות של הצרכנים על מצג-השווא) שעשויים להצדיק פיצוי חלקי בגין המחיר. וכך הם כותבים:

"...מצגי-שווא בתחום הצרכני מיועדים להציג את העסקה באור חיובי יותר מנקודת-מבטו של הצרכן מכפי שהיא בפועל. המציג תובע להגדיל את הביקוש למוצר, ולכך נלווית בדרך-כלל גם עלייה במחירו.

עליית המחיר הינה "נזק" שנגרם לצרכן באופן סיבתי עקב המצג. נזק זה נגרם לא רק לצרכנים שהסתמכו, אלא לצרכנים כולם: גם צרכן שהחלטתו לרכוש לא נבעה ממצג-השווא, ועל-כן הוא לא הסתמך עליו, סבל בכל-זאת נזק אם שילם בעבורו מחיר העולה על זה שהיה משלם אלמלא המצג; ובאופן דומה, גם צרכן שלא נחשף כלל למצג, ולכן לא הסתמך על האמור בו, סבל נזק אם שילם בגינו מחיר גבוה יותר". (שם, בעמ' 10).....

כשמדובר בתובענה צרכנית בגין פגיעה באוטונומיה של הצרכן בעקבות הטעיה, או הפרת חובת גילוי מצד העוסק – עילת התביעה נוצרת, כאמור לעיל, עם רכישתו של המוצר, שלא מדעת, בתקופה שלגביה היתה הטעיה, ועם עשיית השימוש במוצר, בניגוד לאמונותיו, או להשקפת עולמו של הצרכן, בעקבות ההטעיה. במקרים מסוג זה, זכאי להיכלל בגדרי הקבוצה, לגישתי, כל מי שעילת התביעה שלו נוצרה עד למועד הגשת הבקשה לאישור התובענה כייצוגית, כאמור, וזאת גם נזקו יתגבש במועד מאוחר יותר (לאחר חשיפת דבר ההטעיה בעקבות אישור התובענה, למשל), ואף אם בסופו של יום ייתכן והוא לא יהיה זכאי לקבל איזה מבין הסעדים שנתבעו (כגון: פיצוי אישי – ראו והשוו: עניין תנובה).....

תוצאה שכזו, שבה חוטא – יוצא נשכר, ואילו הצרכנים-הנפגעים נותרים וידיהם על ראשם – חותרת תחת תכליותיהם של חוק הגנת הצרכן וחוק תובענות ייצוגיות. מכאן

נובע, איפוא, כי עוסק שהפר את החובות המוטלות עליו, הטעה את צרכניו, או הסתיר מהם מידע שהוא היה חייב לגלותו – לא יוכל להיבנות מהתנהלותו חסרת תום הלב, ולהיות "חסין" מפני תובענה ייצוגית נגדו מהטעם "שעד למועד אישור הבקשה לא היו די צרכנים שהיו מודעים להפרה". (ההדגשות הוספו).

ה. <u>עילת תביעה מתוקף חוק החוזים</u>

1) סעיף 15 **לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג 1973** (להלן: "**חוק החוזים**"), מקנה לתובע את הזכות החוקית לפעול לביטול חוזה הרכישה, תוך עמידה על כל סעד המגיע לו:

> **"15. מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהיא תוצאת הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לענין זה, "הטעיה" - לרבות אי-גילוין של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות היה על הצד השני לגלותן."**

2) סעיף 22 לחוק החוזים, מוסיף וקובע כי אין בהוראות פרק ב' בו, כדי לגרוע מזכאות התובע לכל תרופה אחרת.

3) התובע יטען כי התנהגות הנתבעת, גרמה להטעייתו ולהטעיית חברי הקבוצה. בדרך זו נשללה מהתובע האפשרות לדעת מהו טיבו של המוצר, ונמנע ממנו לערוך השוואה בין איכותו לבין איכות מוצרים המקבילים אליו, כל זאת בכוונה תחילה ובניגוד להוראות החוק והתקן.

7. <u>סיכום</u>

א. לבית המשפט הנכבד הסמכות לדון בתובענה לאור סכום הסעד המבוקש לקבוצה ומקום רכישת המוצר (סניף שופרסל בעפולה).

ב. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבעת לפעול לאיסוף מוצריה מדרכי השיווק ולפעול לסמנם כנדרש לאלתר.

ג. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבוע גמול לתובע הייצוגי וכן שכר טירחה לעורך דינו על פי שקול דעתו ובהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיפים 22 ו- 23 לחוק התובענות.

ד. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לבקשה ולהורות על קבלת התובענה.

גולן נפתלי, עו"ד

ב"כ התובע

תקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010
טופס 3
(תקנה 19)

הודעה למנהל בתי המשפט[1]

לכבוד
מנהל בתי המשפט

הנדון: הודעה לפי חוק תובענות ייצוגיות

מספר תיק:
בבית משפט: מחוזי נצרת_____
שמות הצדדים: 1. **חנן בן עמרם** באמצעות ב"כ עו"ד גולן נפתלי
2. באמצעות ב"כ
3. באמצעות ב"כ

נגד

מחלבות גד באמצעות ב"כ

פרטי המודיע:
שם: גולן נפתלי
כתובת: ארלוזורוב 25 עפולה
תפקיד בהליך: ☐ תובע ☐ נתבע ☒ ב"כ תובע ☐ ב"כ נתבע ☐ חבר קבוצה ☐ אחר
זאת הודעה על:

☒ הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה- **כל מי שרכש ממוצר המשיבות גבינה צפתית ללא מלח.** מועד הגשת הבקשה: _____; שאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: האם נעשו הטעיה וגזל בניגוד לדין; תמצית הבקשה לאישור התובענה: הפרת תקן, הטעיה, הפרת חובה חקוקה, עשיית עושר ולא במשפט; הסעד המבוקש: השבה, פיצוי וצו עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותים של כל הנמנים עם הקבוצה: _____ [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית משפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק;

☐ החלטת בית משפט בדבר אישור תובענה ייצוגית או בדבר דחייה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): ; עילות התובענה והשאלות של עובדה או משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): ; הסעדים הנתבעים: [סה"כ 20 מילים];

☐ החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

☐ לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום כל התובעים המייצגים או כל באי הכוח המייצגים בתובענה ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם לפי סעיף 16(ד)(2 לחוק;

1. בקשה + תצהיר
2. תובענה

חתימה
גולן נפתלי עו"ד
מ.ר. 53200

[1] פורסם ק"ת תש"ע מס' 6915 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.